125 3. YIL 15 HAZİRAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN CİLTLERİ
İSTEYEN OKUYUCULARIMIZA
ve KİTAPÇILARA

. KANLI SALTANAT
. BİZANSLI GÜZEL VASİLİSYA
. ASYA'YI TİTRETEN KORKU
. SAMARA (ŞEHİN KIZI)
. ÖTÜKEN'İN ÜÇ ATLISI
- TEK GÖZLÜ ALBIZ -
. SARI BAYRAK
. YAVRU DÜŞMAN
. ÇÖL ŞEYTANI
. ÖLÜM YOLDAŞI
. BİZANSLI ZORBA
. ŞEYTANIN ÇAKALLARI
. ÇAYIR KORSANLARI
. DOKUZ TUĞLU KAHRAMAN
. UZUN SAÇLI KAHRAMAN
. GÖKÇE'NİN BAYKUŞU
. CENGİZ HAN'IN HABERCİSİ
. BAĞAN TİĞİN
. ERGENEKON
. KIZIL KULE
. Tİ - YEN - ŞAN CANAVARI

TOPTAN VE PARAKENDE
SATIŞ YERİ :

İTİMAT KİTAP EVİ

Cağaloğlu
Narlıbahçe Sokak. No. 19
Telefon : 27 03 39

İSTANBUL

(BÜTÜN BU CİLTLERİN FİATI 5 LİRADIR.)

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI : Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı) : 1000 Lira
Ön İç Kapak : 700, Arka İç Kapak : 600, İç Sayfa : 500 Lira
Abone : Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi :
ANADOLU DAĞITIMI : Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI : İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET MATBAASI TEL: 277134 İSTANBUL

Sinemamızın çirkin kralı Yılmaz Güney evleniyor!

HERŞEY bundan 7 yıl önce başlamıştı aslında. O sıralarda İstanbul'da film şirketleri yazıhanelerinde çalışan bir genç vardı. Kâtiplik yapıyordu. Yılmaz Güney'in bütün arzusu aktör olmaktı. Sanata ve edebiyata karşı içinde bitmek tükenmek bilmeyen bir ihtiras vardı.

Ve bir fırsatını buldu, filmlerin birinde baş rolü oynadı. Yılmaz Güney. «Ala Geyik» adlı kordelâ ona uğurlu gelmedi. Daha doğrusu bu kordelânın gerisi gelmedi. Ve delikanlı Adanaya dönmek zorunda kaldı.

Orada yazılar yazmaya, daha çok edebiyatla meşkûl olmaya başladı. Sıkıntılı günleri oldu. Bu sıkıntılı günlerinde Can adlı bir genç kızla tanıştı. Can ona arkadaş, büyük yardımcı oldu.

Ve yıllar birbirini kovaladı. Yılmaz, bir gün yanına Can'ı alarak İstanbul'a geldi.

Önce küçük firmaların yaptığı filmlerde roller buldu. Sonra yavaş yavaş sivrilmeye başladı. Sert, değişik tipi ile Anadolu seyircisinin aradığı oyuncu oldu. Ve kısa zamanda büyük paralar kazanmaya başlamıştı. Sinemaya her yeni giren aktörün peşinde olan bazı oyuncular vardı. Skandalları, aşkları ile tanınan bazı kadın artistler. Sonunda bütün bunların yerini beraber film çevirirken tanıdığı Nebahat Çehre aldı.

Yılmaz'ın Çehre ile olan ilgisinin de fazla uzamayacağı sanılıyordu. Ama aylar geçince Güney'in sevgilisini terkedemediği görüldü. Üstelik, ona daha çok bağlanıyor, kıvılcım halindeki bu aşk, alevlenmekte güçlük çekmiyordu. Güney sevgilisi için hiç bir fedakârlıktan kaçınmadı ve ona 55 bin liralık otomobili hediye etti.

Ve aylar geçince ikisi evlenmeyi, hayatlarını birleştirmeyi düşünerek nikâh muamelesine başladılar. Aşağıdaki resimde Yılmaz Güney ve evleneceği sevgilisi Nebahat Çehre görülüyor.

KURTULUŞ

Yazan:
William Younger

Çeviren:
Gönül Suveren

★

MADAM Lieres, rahat bir nefes alarak, dikmekte olduğu kumaşı bıraktı. Ağrıyan parmaklarının acısını geçirmek için ellerini bir kaç defa açıp kapadı. Gözlüklerinin gölgelediği gözleri iyice yorulmuştu.

Sabahtanberi dikiş dikmekteydi. Elleri ve gözleri fena halde ağrıyordu. Bu kadar çalışmak ve didinmekle eline ne geçecekti? Ayyaş kocasıyla kendisine yetişmeyecek kadar az bir para.

Kadın, evlenmiş olduğu adamı düşündü. Ne budalalık etmişti. Onun iç yüzünü nasıl olmuştu da anlıyamamıştı? Adam, onun biraz parası olduğunu sezmiş ve kendisiyle bu yüzden evlenmişti. Paralar bitince de iç yüzü meydana çıkmıştı tabii.

Şimdi adam, kendisi durmadan dikiş dikerken, sabahtan akşama kadar horul horul uyuyor, gece de meyhanede içiyordu.

Adam, daha başından beri onu durmadan dövmüştü. Kadın, «Yapma... Merhamet et!» diye bağırdıkça, onun da tekmeleri, tokatları daha şiddetleniyordu. Onun üzerine Madam Lieres ağlayıp, bağırmamasını öğrenmişti. Hattâ kocası kendisini iki sene evvel merdivenden aşağıya attığı zaman bile sesini çıkarmamıştı.

Zavallı kadın bu yüzden sakatlanmıştı ama kocası onu yine çalışmaya zorlamıştı.

İşte böylece her gün kafası çatlayacakmış gibi ağrıyıncaya, gözleri kızarıncaya kadar dikiş dikiyordu. Kazandığı bir kaç frangı da kocası elinden alıyordu. Zavallı Madam Lieres, yarı aç, yarı tok dolaşıyordu. Sakat vücudu iyice zayıflamıştı.

Oda iyice karanlıklaşmağa başlamıştı. Kadın, sert yatağa uzanarak, derin bir nefes aldı. Neredeyse uyukuya dalacaktı. Birdenbire merdivenlerden bir küfür aksetti. Sonra da ağır ayak sesleri. Madam Lieres, şaşkın şaşkın doğrulup oturdu. Sonra da âni bir dehşet ve âzüntüyle kocasının eve döndüğünü anladı. Adam, hiç âdeti değilken öğle vakti sokağa çıkmıştı. Şakakları zonklamağa başlayan kadın, eski kapının açılmasını bekledi.

HİKÂYE

Adam sendeliyerek içeri girdi. Bir an, boncuğa benzeyen küçük gözleriyle karısına baktı. Sonra da birdenbire, «E, bu gün kaç para kazandın?» diye sordu.

Madam Lieres, bir an tereddüt etti. Sonra da eski çantadan çıkardığı üç frangı yatağın üstüne bıraktı. Bu parayı kazanabilmek için bir gece evvel sabaha kadar dikiş dikmişti.

Adam, büyük bir aç gözlülükle paraları kaptı. Teşekkür etmeğe lüzum görmemişti tabii. Karısının önüne kocaman bir paket fırlatarak, karyolanın öbür tarafını dolaştı ve kendisini yatağa attı. Bir iki saniye sonra horul horul uyuyordu. Madam Lieres eliyle paketi yokladı. İçinde yine dikilecek şeyler vardı... Dikiş dikecek, vücudunun her tarafı sızım sızım sızlayacaktı.

Kadın, yakıcı nefret dalgalarının vücudunu sardığını hisetti. Kendini zorlayarak dua etmeğe çalıştı. Neyse... Hiç olmazsa cennete inanıyordu. Bu dünyada değilse bile, ahrette saadete kavuşacağından emindi. Fakat Madam Lieres, ne düşünürse düşünsün, ne yaparsa yapsın hissettiği nefreti yenemiyordu. Adeta kara bir sel halini almıştı bu.

Kadın, usulca yataktan kalktı. Yüzü ızdıraptan kül rengi olmuştu. Alnında ve dudaklarının üstünde ter tanecikleri belirmişti. Sıska, sakat vücudunu zorlayarak köşedeki alçak dolaba doğru gitti.

Kocasının harpten hatıra olarak sakladığı tabancasının alt çekmecede durduğunu biliyordu. Adam bunu çoktan rehine verirdi ama karısını tabancayla tehdit etmekten, onun korkudan deliye dönmesinden büyük zevk alıyordu.

Madam Lieres, çekmeceyi açtı. Tabanca oradaydı. İçinde de üç kurşun vardı. Kocasının tabancayı dolduruşunu kaç defa seyretmişti.

Tabanca sıska kolunu aşağıya çekiyor, dolabın üstünde-

ki saatin çatıdısı kulaklarında uğulduyordu. Dev bir kalbin atışlarıyla sanki bu ses. Madam Lieres'e durmadan, «Çanlar çalmağa başladığı zaman tetiği çek,» diyordu.

Kadın, ıstırapdan iki büklüm vaziyette karyolaya dönerek, yatağa oturdu. İki dakika kalmıştı... İki dakika... Şakakları iyice zonklamaya başlamıştı. Madam Lieres, usulca kocasına döndü. Sakaları iyice uzamış olan adam, hain ifadeli ağzını açmış horul horul horluyordu.

Birdenbire ilerdeki saat kulesinin çanları çalmağa başladı. Kadın, tabancayı kaldırarak, kocasına doğru çevirdi. Adam, kımıldandı. Doğrulup oturarak, esnedi. Sonra da yüzüne iyice yaklaşmış olan tabancanın namlusunu gördü. Bir an gözlerinde müthiş bir korku belirdi. Tabancanın namlusundan alevler fışkırdı ve iki kurşun adamın kafasına saplandı.

Dışarıda bir gürültü oldu. Odada bir el daha ateş edildi. Biri kapıyı tekmeleyerek, bağırdı.

Madam Lieres, memnundu. Kurtulmuştu artık. Kendini ne kadar da hafif hisediyordu. Odanın duvarları sanki etrafında uçuşuyordu. Kendisi de rüzgârın sürüklediği bir tüye benziyordu. Üstelik boyu da uzamıştı galiba. Polise yukardan bakıyordu.

Peki polis ne yapıyordu?

A, evet. Polis yatağın yanında yatan bir kadını muayene ediyordu. Kadının alnında da bir delik vardı. Tıpkı adamınki gibi... E, adam neredeydi?

Tamam, o da hiç kımıldamadan yatıyordu. Başında iki küçük delik vardı. Hafif bir duman yükselmekteydi bu mor deliklerden.

O zaman Madam Lieres kocasını öldürmüş olduğunu anladı. Ona iki el ateş etmiş, üçüncü kurşunu da kendine sıkmıştı. Evet kendisi de ölmüştü.

Birdenbire, yataktaki cesedin bir metre yukarında vuzuhsuz bir şekil gördü. Madam Lieres bakarken bu şekil titredi, daha belirli bir hâl aldı. Kadın, kendisini felce uğratan, soğuk, korkunç bir dehşetle o çok iyi bildiği çehreyi tanıdı... Hayalet, o iğrenç, hain dudaklarını aralıyarak alaylı alaylı güldü.

Aynı anda polisin sesi duyuldu. «Zavallılar... İşte fakirliğin sebep olduğu bir felâket daha... Ama hiç olmazsa öbür dünyada da beraber olacaklar.»

BAYBORA'NIN OĞLU : İkinci Karaoğlan filminin montajı hemen hemen tamamlandı. Bu hafta da dublâjına, yani seslendirilmesine başlanıyor. Suat Yalaz, «Baybora'nın Oğlu» nun işlerini bitirince hemen üçüncü Karaoğlan filmine başlayacak. Üçüncü Karaoğlan filminin ismini de yakında sizlere açıklıyacağız. Yukardaki resimde Kartal Tibet'i «Boybara'nın Oğlu» filminin bir sahnesinde görüyorsunuz..

KARA GÖLGE

— 4 —

GENÇ adam, onun peşi sıra iki tarafında kamelya kümeleri bulunan kırmızı tuğla döşeli bir yoldan ilerlemeğe başladı. Kendi kendine de, «Ben çıldırdım galiba» diye fısıldıyordu. «Çıldırdım! Hayâl görüyorum!»

Terasa açılan camlı kapılara gelince, durarak arkasına baktı. Uzun boylu Fransız, yola çıkmış, artık kendisine gelmiş olan o yüzü yaralı adamla konuşuyordu. Vane'e, Fransız adama bir kaç altın vermiş gibi de geldi.

Yanında esir usulca öksürdü.

Vane, telaşla, «Bu adam senin efendin mi?» diye sordu.

—«Hayır, efendim. O bey Kont de la Fettier'dir. Benim efendim ise Mösyö Robert Felecien de Moyens.»

—«Beni hemen ona götür. Çabuk.»

Zenci başını salladı. «Zaten efendim de gelir gelmez sizi kendisine götürmemi emretmişti, yüzbaşım. Şöyle buyrun.»

Bu şahane konağın büyük salonuna girdikleri sırada mönüe de sona eriyordu. Burası büyük bir zevkle döşenmiş, bu toplantı dolayısıyla olacak, duvarlara fenerler ve çiçek buketleri asılmıştı. Vane, yaşlı esirin peşi sıra cilalı dans pistinden geçerken, herkes dönüp dikkatle ona baktı.

Salonun, Napoleon devrinden önceki Fransayı andıran bir havası vardı. Evet, burası adeta Fransanın, hattâ daha doğrusu Parisin bir parçası gibiydi. Vane şeffaf kumaşlardan yapılmış, şık ve son derece de dar Ampir elbiseli, kibirli kadınları, pudralı peruklar takmış olan erkekleri görür görmez bunu anlamıştı. Annesi ona Fransız asılzadelerinden az mı bahsetmişti?

Genç adam bir kâbusun pençesinde kıvranıyordu adeta. Müzik durmuş, herkes bir tarafa çekilmişti. Dikkatle onu süzmekteydiler. Salonda, kendi ayak seslerinden başka en ufak bir ses bile duyulmuyordu. Onun yaklaşması üzerine, gümüş punç kâsesinin başına toplanmış olan bir kaç erkek çabuk döndüler. Bunlardan biri ellerini uzatarak Steohen Vane'e doğru geldi. İri yarı, kırk dokuz elli yaşlarında bir adamdı bu.

—«Yüzbaşı Vane! Sizi gördüğüme o kadar sevindim ki!»

Genç adam, «Galiba bir yanlışlık var, efendim,» dedi.

İri yarı Fransız hafifçe tebessüm ederek, «Sizi bir saattir bekliyoruz,» diye cevap verdi. Sonra da konağın ikici katını işaret etmek ister gibi kaşlarını kaldırarak, yüzünü hafifçe buruşturdu, «Korkarım Yvette de bir hayli sinirlendi.»

—« Yvette mi?»

Adam bir kahkaha attı, «Siz Amerikalılar da çok garip oluyorsunuz! Bu aşkı gizliyebileceğinizi mi sanmıştınız? Müsaadenizle evvelâ kendimi takdim edeyim. Ben Bertran de Marigny'im.» Sonra da arkasındaki erkeklere doğru dönerek eliyle işaret etti. «Bu New Orleans'lı beyler de buraya size saadetler temenni etmek için geldiler.»

Bertrand de Marigny onları birer birer takdim etti. Vane, Justin Robert de la Torche adlı bir ihtiyara, Şövalye Henri Chamforte du Reynals nsimli genç bir züppeye selâm verdi. Pierre Suchard'la İves Perquod'a tebessüm etti. Diğerlerinin isimleri ise hatırında bile kalmamıştı.

Vane adamlara bir yanlışlık olduğunu anlatmak üzereyken biri koluna dokundu. Genç adam çabucak döndü. Yüzünde kılıç yarası olan uzun boylu Fransız yanında durmuş kendisine gülümsüyordu, «Her halde nişanlınızı görmek için sabırsızlanıyorsunuz, Yüzbaşı. Aşkın ne demek olduğunu gayet iyi bilirim. Size kendimi de takdim edeyim. Ondan sonra yukarı çıkarız. Ben Kont Claude Sebestien Alphonse de la Fettier'im.»

Vane'nin başı dönmeğe başlamıştı. Kont onu büfenin önünden geçirip, uzun hole çıkarırken salondakiler de kendisini neşeyle alkışlamağa başlamışlardı. Genç adam Kont de la Fettier'e döndü.

O mükemmel Fransızcasıyla, «Mösyö lö Kont,» dedi. «Sizi memnun etmek, uzun müddeten beri beklediğiniz damat olduğumu söylemek isterdim. Fakat ben matmazel Yvette'i ömrümde görmedim. Ortada ciddi bir yanlışlık var. Fakat bunu kolaylıkla düzeltebiliriz.»

Kont de la Fettier, üzüntüyle başını saladı, «Bir yanlışlık olduğunu biliyorum. Bir

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

hata... Kabahat da bende. Evet, kabahat bende ya! Sevgilinizle gizlice kaçıp, bir yerde nikahlanmak istiyordunuz. Fakat bu basit merasim büyük bir düğüne döndü. New Orleans'ın en tanınmış aileleri davet edildi.»

—« Ne lâf anlamaz insansınız! Ben matmazel Yvette'le kaçacak da değilim!»

Kont de la Fettier, çekik yeşil gözleiryle Vane'in omuzunun üzerinden salondaki davetlilere baktı. Müzisyenler ikinci bir mönüe çalmağa başlamışlardı. Yavaşça, «Ya!» dedi. «Ya! Bunu diğerlerine de söylediniz mi?»

—« Vakit bulamadım ki! Bertrand de Marigny beni arkadaşlarıyla tanıştırmağa başladı. Sonra da siz gelip beni salondan çıkardınız.»

Vane'e mi öyle geliyordu? Yoksa Fransızın yüzünde hakikaten bir memnuniyet ifadesi mi belirmişti? Mamafih genç adamın tereddütü pek kısa sürdü. Zira Kont de la Fettier kahkahayla gülmeğe başlamıştı.

— «Alâ, alâ! Matmabelin bu kadar insanın önünde rezil olmasını istemezdim. Biz New Arleans'lılar düelloya çok meraklıyızdır. En aşağı altı genç, bu hakaretin intikamını almak için sizi St. Anthony katedralinin bahçesine davet ederlerdi. Şuradan çıkalım. Şimdi bu işten vaz geçtiğinizi bir en bir de siz biliyorsunu.»

Vane hiddetle küfretmeğe başladı. «Kıza söz vermediğimi anlamıyor musunuz? Onu şimdiye kadar bir kere bile görmedim!

Kont de la Fettier bayağı endişelenmişti, «Bunu Matmazel Yvette'e de söyliyecek misiniz? Aklım karışmağa başladı. İşin içinden çıkamaz hale geldim artık. Bana Hind Suvari alayından Yüzbaşı Stephen Vane'in Matmazel Yvette'le kaçıp evleneceğini söylediler. Ben ve bir kaç arkadaşım da bu mesut hadiseyi tesit için bir toplantı tertip etmek cüretinde dulunduk. Benimle matmazelin hazırlandığı daireye gelir misiniz?»

Vane, kısaca başını salladı. Kont'la beraber maudan yapıl-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Vane nerdeyse hakikati söyliyecekti. Fakat genç kız, «Bir şey söyleme sevgilim» dedi. «Konuşmadan da anlaşıyoruz her zaman ki gibi... Rahip aşağıda bizi bekliyor. Nikâhımızı kıyacak...»

mış cilalı şahane bir merdivenden çıktılar. Tavanda billûr bir şelaleye benzeyen büyük bir avize asılıydı. Halılardan, duvarlardaki kristal aplıklerden nadide vazolardan bu konağın zengin bir aileye ait olduğunu anlamak kolaydı.

Kont de la Fettier onun aklından geçenleri anlamış gibi usulca, «Burası nişanlınızın ailesinin yeni Descaulles'lerindir,» dedi. «Siz asıl Yvette'in Haiti de San Damingo'daki malikanesini görmeliydiniz. Ne yazık ki zencilerin isyanı sırasında o şahâne yer de asilerin eline geçti. Şimdi orasını çephanelik olarak kullanıyorlarmış. Maamafif Yvette'in Paris ve Londra'da da konakları var. Nişanlınızın babası Mösyö Descaulles çok zengin bir adamdı. Asiler onu da öldürdüler.»

—« Matmazel Yvette kimsesiz mi şimdi?»

—« Maalesef öyle. Genç, yalnız ve sizin gibi birinin rüyasında göremiyeceği kadr da zengin.»

Vane'e Fransız kendisiyle alay ediyormuş gibi geliyordu. Hakikaten kontun bütün ciddi ve kibar tavırlarına rağmen bıyık altından gülermiş gibi bir hali de vardı.

Stephen Vane o anda kaderin elinde oyuncak olduğunu, bir şey yapamıyacağını da hissediyordu. Kont Claude de la Fettier'le koyu kırmızı cilâlı, oymalı bir kapının önünde durdukları zaman bunu daha iyi anladı. Fransız, yavaşça, «Size son bir söz,» dedi. «Matmazel Yvette Descaulles'le bu gece evlenmenizi istiyorum.»

Ve ilâve etti:

«Anlıyor musunuz, Yüzbaşı. Razı olamadığınız takdirde sizi sokaktaki o tabancalı adama tekrar teslim ederim. Onun size düşman olmasının sebebi nedir bunu bilmiyorum. Zaten bu beni hiç alakadar etmiyor. Fakat Matmazel Yvette'in evlenmesi lâzım. Siz bu gece kızla evleneceksiniz. İşte şartlarım bunlar.»

Vane, adama baktı Hem gülmek istiyor, hem de bnna cesaret edemiyeceğini biliyordu. Kontun eline düşmüştü bir kere.

Galiba sonunda annesinden tevarüs etiği o Fransız istihzası galip geldi ve Vane küstah bir tavırla gülmeğe başladı. Evet, ölümden kurtulmak için genç ve zengin bir Fransız kızıyla evlenmek doğrusu hiç de fena bir şey değildi. Lâkin Vane o anda kendi canını değil, Generalin verdiği vazifeyi ve vatanını düşünüyordu. Fakat, «Mösyö le Kont,» dedi. «Beni çok hevesli ve heyecanlı bir damat addedebilirsiniz.»

Kont Claude de la Fettier'in evvelâ şaşkın sonra da memnun bir ifade belirdi. «Alâ, alâ! Şimdi müsadenizle......»

Elini uzatarak kapıyı açtı. Odadaki üç genç kız hemen dönerek kibar ve zarif tavırlarla reverans yaptılar. Onların sırtında da şeffaf, ampir tarzı elbiseler vardı. Vane, «Bütün Fransız kadınları bu kadar utanmaz mı oluyorlar?» diye düşündü. Bir taraftan da tuvaletletlerinin altından biçimli vücutları iyice belli olan kızları süzmekteydi.

Bunlardan biri, «Mösyö lö Kont,» dedi. «O içeride...»

Claude de la Fettier başını salladı. Sonra da Vane'i kolundan tutarak, sarı bir sezlongün önünden geçirdi ve küçük bir kapının önüne götürdü. «Müstakbel zevcenizle bir kaç dakika baş başa kalmağı isteyeceğinizi biliyorum, Yüzbaşım. Nişanlınıza çok âşıksınız tabii, fakat bu kavuşma anını ne kadar kısa keserseniz o kadar iyi olur. Ben sizi burada bekliyeceğim.»

Vane küçük kapıyı açtı.

İçeride genç bir kız, eteğini kaldırmış güzel bacaklarına geçirdiği çorabı düzeltiyordu. Mavi kurdeladan yapılmış kalın çorap bağına ince bir kama takılmıştı. Bir İtalyan kaması. Çorap bağına iliştirilmiş olan kamanın kabzasında bir de arma vardı. Boynuzlarının arasında bir gül bulunan şaha kalkmış bir geyik... Kız beyaz satenden şahane bir gelinlik giymişti. Başındaki pırlantalı taca iliştirilmiş olan kalın duvağı yüzünü iyice örtüyordu.

Yvette Descaulles, başını çevirerek, «A,» dedi. «Beni korkuttunuz.» Bir an öyle hareketsiz durdu. Sonra da hayretle «Stephen!» diye haykırdı. «Sen miydin? Ah sevgilim!»

Genç adama doğru koştu. Stephen Vane gayri ihtiyari kollarını açtı ve Yvette Descaulles de hemen onun boynuna atıldı. İnce vücudu heyecanla titriyor ve durmadan Vane'in adını tekrarlıyordu. Stephen, Stephen« Sevgilim! Hep bu ânı düşündüm. Gece uyumadan evvel tatlı tatlı hayaller kurdum. Bazen de seni tekrar göremiyeceğimi sanıp, korkuyordum. Beni özledin mi sevgilim?»

Vane, «Şu ana kadar seni böylesine özlediğimi hiç bilmiyordum,» diye fısıldamadan önce kendi kendine, «Bu gece herkes çıldırmış,» dedi.

Yvette Descaulles içini çekti, «San Damingo'dan beri hep tekrar karşılaşacağım bu ânı düşündüm. Mektuplarında bana ne tatlı şeyler yazıyordun, sevgilim. «Seni tekrar kollarımın arasına alacağım,» diyordun. Hayatım! İşte nihayet kolarının arasındayım. Ne harikulade bir şey bu»

Vane eğilip genç kızı öpmek istedi. Fakat Yvette'nin yüzünü iyice gizleyen duvağı buna mani oluyordu. Genç kız «Olmaz,» dedi. «Nikâhtan önce beni öpme. Yalnız şuradan... Kulağımın altından öpebilirsin... Hani San Damongo körfezine bakan balkonda yaptığın gibi.»

(Devamı gelecek sayıda)

CAMOKA'NIN İNTİKAMI

Karaoğlan, köyü tahribattan kurtarmak için meydana çıkar. Camoka ile kıyasıya dövüşürler. Karaoğlan'ın müşkül bir ânında arkadaşı Çalık imdadına yetişir ve attığı okla Camoka'yı yaralar. O da selâmeti kaçmakta bulur.

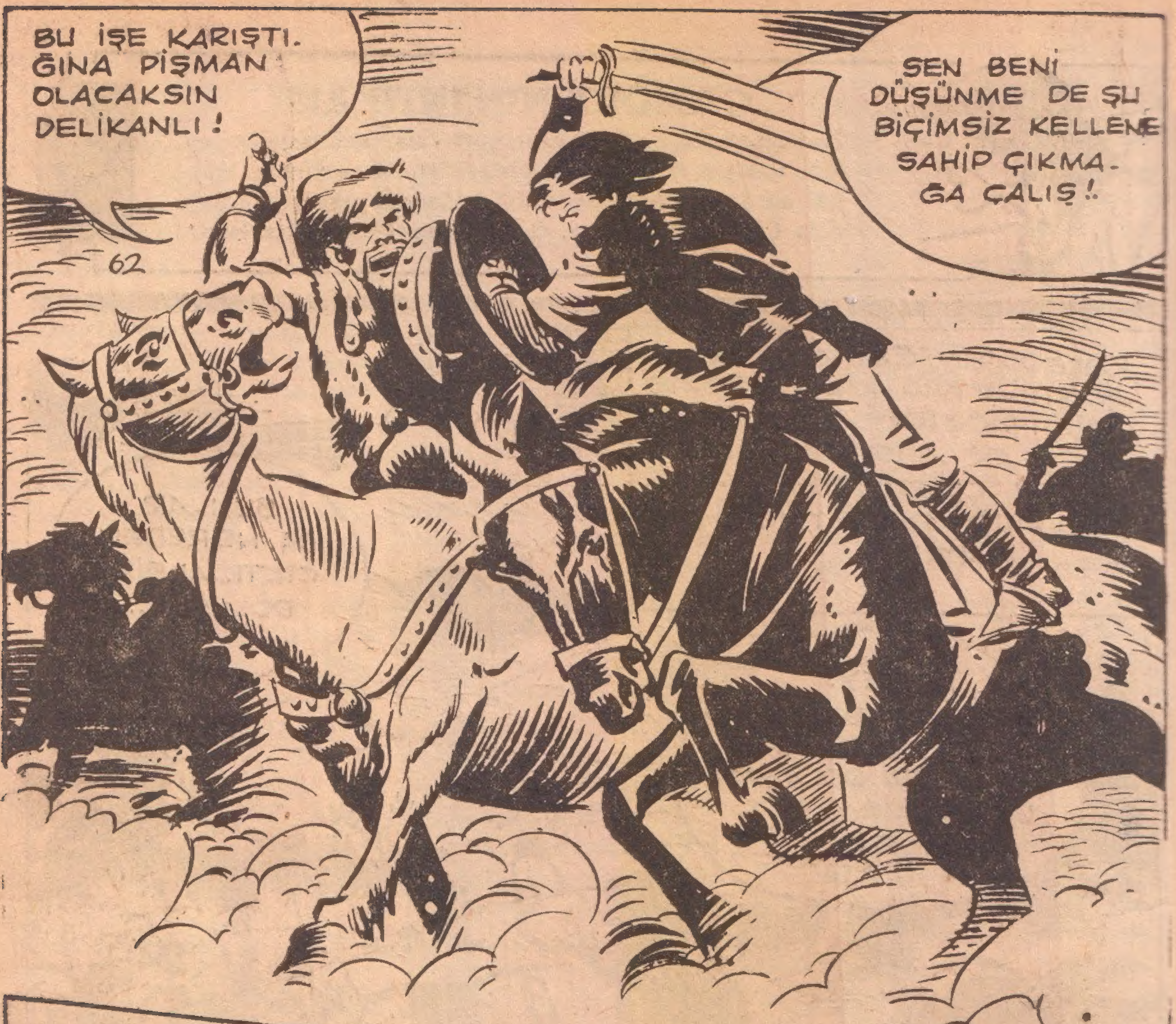
BU İŞE KARIŞTI.
ĞINA PİŞMAN OLACAKSIN DELİKANLI !
SEN BENİ DÜŞÜNME DE ŞU BİÇİMSİZ KELLENE SAHİP ÇIKMA-GA ÇALIŞ !.

OH!.. KARAOĞLAN BU YETİŞEN !. DEMEK DEVECİLERİN ELİNE DÜŞME-MİŞLER !

Karaoğlan'ın yanısıra Ay-Kut'ta çala kılıç, sarı kelle düşürmeğe devam ediyordu.
ALIN HA! SIRA KİMDE KISA SAKALLI DOMUZLAR !.

Çalık ise her zamanki gibi cılız kollarını değil, ince zekasını kullanmayı tercih etmişti...
BÖYLE KABA EL ŞAKALARINDAN OLDUM OLASI HOŞLANMAM, AMMA SEYRİNE DE BAYILIRIM DOĞRUSU.
İKİMİZDEN BİRİ ÖLECEKTİ. SANA KISMET-MİŞ!..
AAH!
İçlerinden bir kaçı kanlar içinde yaralı, ya da cansız yere düşünce kalan uğrular kaçtılar...
KAÇSINLAR BAKALIM. KIZ BANA YETER!..
Adının Tasula olduğunu söyliyen kız, canını kurtaran iki gence nasıl teşekkür edeceğini bilemiyordu...

64
BIRAK BU KURU TEŞEKKÜR LAFLARINI... BİZE YARDIM ETMEK İSTİYORSAN CAMOKA HAKKINDA BİLDİKLERİNİ BİR BİR SÖYLE !..
BABAM CAMOKA'NIN EN YAKIN ADAMLARINDAN BİRİYDİ. BİR GÜN ANSIZIN ORTADAN KAYBOLDU. CAMOKA'YA BABAMIN NE OLDUĞUNU SORDUM.
UYGUR TÜRKLERİNİN KANCIKÇA KURDUĞU BİR PUSUYA DÜŞÜP ÖLDÜĞÜNÜ SÖYLEDİ. ÇOK ÜZÜLDÜĞÜMÜ GÖRÜNCE DE "AĞLAMA, BABANIN İNTİKAMINI ALACAĞIM" DEDİ...
SEN DE İNANDIN VE ONUN KÖTÜ İŞLERİNE ALET OLMAYI KABUL ETTİN DEĞİL Mİ ?.. BABANI CAMOKA'NIN ÖLDÜRDÜĞÜNÜ SANA İSPAT EDECEĞİM TASULA !..

Karaoğlan, güzel kıza bildiği kadar Camoka'yı anlatınca Tasula, Karaoğlan'a yardımcı olmağa karar vermişti. Ve onları Camoka nın yanına getirmişti...
İŞTE! BURALARI ONUN VATANI SAYILIR ARTIK, DİK-KATLİ OLALIM.
Korkunç arazide çok ilerlemeden nal sesleri duydular...
AY-KUT! TASULA'YI AL SOL YANA KAÇIR. ÇALIK, SEN GERİ KAÇ, BEN DE BU YANA!..

Karaoğlan, gelen düşman atlılarını dağıtmayı düşünmüştü...
HEPİMİZ BİRDE ELLERİNE DÜŞER SEK UĞRAŞI DAH BAŞINDA KAYBETMİŞ OLURUZ. ŞİMDİ KURTULAN ÖTEKİLERE YARDIM EDER!..
66
KORKMA TASULA! DUR!
AY-KUT! ÇALIK! YETİŞİN!
ASIL ÖTEKİNİ YAKALAYIN! O KARAOĞLAN'DI!
TASULA VE AY-KUT YAKALANDI GALİBA! BEN DE ŞUNLARI ATLATSAYDIM.
HEEEY! DURDURUN YAKALAYIN ŞUNU!

Karaoğlan, Camoka'nın adamlarından kurtulmuş uzaklaşırken, bir kargı...
HAYDİ YAĞMUR! ŞUNLARA BİR OYUN OYNAYALIM DA GÖRSÜNLER.
HEEEEY! BAKIN BAKIN! VURDUM ONU. ATIN ÜSTÜNDE YOK.
Yağmur, dört nala ormanın karanlıklarına doğru uzaklaşıyordu...

APTALLAR! SALAK KÖPEKLER! AVUCUMA DÜŞEN KARAOĞLAN'I KAÇIRDINIZ! HER YERİ ARAYIN!..
CEHENNEM KAÇKINI!.. KARAOĞLAN'IN KORKUP KAÇTIĞINI SANIYOR!
AMA ARKADAŞLARI ELİMDE! ONLARI KURTARMAĞA GELMEDEN EDEMEZ!...
YOK! BURADA DA YOK! DAHA UZAKLARA BAKALIM...
Camoka'nın adamları ortalık kararınca çıra yakıp, arama işine devam ettiler...
Oysa ki Karaoğlan uzaklaşacağına, tam tersine ormanın içlerine doğru ilerlemekle onları yanıltmıştı...
İZİMİ KAYBETTİRDİM. AMA CAMOKA'NIN YERİNİ BEN NASIL BULACAĞIM? HELE ŞÖYLE İLERLİYEYİM.

YEL ESTİKÇE BİR GARİP SESLER GELİYOR. O YANA GİTMELİYİM. GEÇ KALIRSAM CAMOKA NIN ÇOCUKLARA KÖTÜLÜK YAPMASINDAN KORKUYORUM.
AMA ARKADAŞLARIMI KURTARMAK İÇİN DÖNECEĞİMİ ÇOK İYİ BİLİR. BENİ BEKLİYECEKTİR. O NE? İLERDE BİR KARALTI VAR...
Karaoğlan'ın karanlıkta gördüğü eski bir kale kalıntısı, taş bir yapıydı...

O kale kalıntısı taş yapının içinde büyük bir tapınak vardı. Kayalar oyularak Camoka'nın çirkin yüzünün bir kabartması yapılmıştı. Açık ağzından alev alev yanan bir ateş görünüyordu. Ay-Kut ve Çalık, garip birer el arabasına iplerle sımsıkı bağlanmışlardı. Tasulayı ise bir çeri tutuyordu...
KARAOĞLAN SİZİ KURTARMAK İÇİN NASIL OLSA GELECEK, AMA ANCAK KÜLLERİNİZİ BULACAK. SONRA DA ONU YAKALAYIP YAKACAĞIM!
SEN DE BENİM CA
OLACAKSIN. ARTIK DIŞARDA ÇALIŞMA HAKKINI KAYBETTİN TASULA!..
sula, nefretle Camo
a'nın yüzüne tükür-
mekten kendini alama
ASLA!.. YALANCI İĞRENÇ YARATIK!
Tasula'nın davranışı Camoka'yı deliye çevirmişti. Kalın gür sesiyle tapınağ inletircesine bağırmağa başladı...

O kale kalıntısı taş yapının içinde büyük bir tapınak vardı. Kayalar oyularak Camoka'nın çirkin yüzünün bir kabartması yapılmıştı. Açık ağzından alev alev yanan bir ateş görünüyordu. Ay-Kut ve Çalık, garip birer el arabasına iplerle sımsıkı bağlanmışlardı. Tasulayı ise bir çeri tutuyordu...
KARAOĞLAN SİZİ KURTARMAK İÇİN NASIL OLSA GELECEK, AMA ANCAK KÜLLERİNİZİ BULACAK. SONRA DA ONU YAKALAYIP YAKACAĞIM!
SEN DE BENİM CARİYEM OLACAKSIN. ARTIK DIŞARDA ÇALIŞMA HAKKINI KAYBETTİN TASULA!..
Tasula, nefretle Camoka'nın yüzüne tükürmekten kendini alamadı.
ASLA!.. YALANCI İĞRENÇ YARATIK!
Tasula'nın davranışı Camoka'yı deliye çevirmişti. Kalın gür sesiyle tapınağı inletircesine bağırmağa başladı...
ATIN ŞUNLARIN BİRİNİ KARANLIKLAR TANRISI CAMOKA'NIN ATEŞİNE!..

SEN DE BENİM CARİYEM OLACAKSIN. ARTIK DIŞARDA ÇALIŞMA HAKKINI KAYBETTİN TASULA!..
KARAOĞLAN SİZİ KURTARMAK İÇİN NASIL OLSA GELECEK, AMA ANCAK KÜLLERİNİZİ BULACAK. SONRA DA ONU YAKALAYIP YAKACAĞIM!
Tasula, nefretle Camoka'nın yüzüne tükürmekten kendini alamadı.
ASLA!.. YALANCI İĞRENÇ YARATIK!
Tasula'nın davranışı Camoka'yı deliye çevirmişti. Kalın gür sesiyle tapınağı inletircesine bağırmağa başladı...
ATIN ŞUNLARIN BİRİNİ KARANLIKLAR TANRISI CAMOKA'NIN ATEŞİNE!..

72
Camoka'nın ruhsuz, taş gibi adamlarından biri Çalık'ın arabasına el attı. Sürmeğe başladı...
O NE !.. BU SURATSIZ TAŞ KAFANIN NİYETİ CİDDİ GALİBA. KARAOĞLAN'IN GELMESİNİ BEKLEMİYECEK MİYDİK BRE ?!
HEEEEY! BIRAKIN O GARİBİ ÖNCE BENİ ATIN! ONUN SUÇU YOK! CAMOKA !.. BIRAKIN ONU !..
Ay-Kut'un bağırması, kaya deliklerinden geçip Karaoğlan'ın kulağına kadar geldi...
AY-KUT'UN SESİ. ÖYLEYSE İYİCE YAKLAŞTIM ONLARA! AYAĞIMI ÇABUK TUTMALIYIM. İŞLER KÖTÜ GALİBA!

Karaoğlan birden irkilerek durdu. Önündeki ırmak aç timsahlarla doluydu...
HAY DİZMANLAR GÖTÜRESİ!.. BU SUYU GEÇMEK ZORUNDAYIM. CAMOKA, İYİ KORUYOR KENDİNİ!
DUA EDEYİM DE BAŞKA ENGEL ÇIKMASIN KARŞIMA!..
Fakat Karaoğlan ırmağın daraldığı bir yer bulup atlamakta gecikmedi.
ÇALIĞIN SESİ!.. ÇOK YAKINDAN GELDİ. ONA SESLENEYİM!...
DAYAN ÇALIĞIM YETİŞTİM!
Son anda Çalığın gözleri parladı...

Karaoğlan'ın sesini Camoka da duymuş, son derece keyiflenmişti. Çılgın kahkahalarını koyverdi.
OH! KARAOĞLAN GELDİ, AMA NE YAZIK Kİ ÇALIK'I KİMSE KURTARAMAZ ARTIK.
İŞTE! KARAOĞLAN'IN GELEÇEĞİNİ SÖYLEMİŞTİM SİZE!..
Ay-kut'un yalvarmaları boşunaydı. Çalık'ın börkü çoktan alev almıştı bile...
Fakat son anda büyük bir cazırdama duyuldu ve taş Camoka'nın ağzındaki ateşin yerini beyaz su buharları aldı. Derinden gelen su şarıltıları duyuldu...

Ve taş Camoka'nın ağzından tapınağa bulanık sular dolmağa başladı...
75
Sular, Çalık'ın arabasını aldığı gibi savurmuş, tapınağın bir köşesine atmıştı. Ölümden kurtulan Çalık'ın ağzı kulaklarına varıyordu.
BRE ALBIZIN TEK BACAĞI! BİRAZ DAHA ERKEN GELSEYDİN DE ŞU YAĞLI BÖRKÜMÜ YAKTIRMASAYDIN OLMAZ MIYDI?..
Camoka'nın adamları, suların yanında ayakta dikilen Karaoğlan'ı dehşet içinde gördüler...

KARAOĞLAN, NE YAPTIĞININ FARKINDA MI_ SIN ?..
EVET CAMOKA. TİMSAH DOLU IRMAĞI TAPINAĞA ÇEVİRDİM. BİRAZ SONRA SEVGİLİ YARATIKLARIN, SADIK BEKÇİLERİN BURA_ YA DOLACAK!
Camoka, iyiden delirmişti. Yüzü kirli yeşil bir renk almıştı. Adam_ larına seslendi.
YAKALAYIN ŞUNU! ONU İŞKEN_ CELERLE ÖLDÜRECE_ ĞİM. TUTUN!
GEÇMİŞ OLA ARTIK CAMOKA! UYDUR_ MA TANRININ KÖTÜLÜĞÜNÜ ŞİMDİ GÖRE_ CEKSİN!
Camoka'nın adamları söz dinliyecek halde değildiler. Korkudan çıldırmışlar, avaz avaz bağırıyorlardı...
TANRI CAMOKA'YI KIZDIRDIK! TANRIYI....

SUSUN APTALLAR! O TANRI NE DEĞİL. BİR KAYA PARÇASI. BENİ DİNLEYİN. ASIL CAMOKA BENİM. YAKALAYIN ŞUNLARI...
Camoka, adamlarına söz. geçirmeğe çalışırken Kara-oğlan, Ay-Kut'un ve Çalık ın iplerini çözmüş halsiz Tasula'yı kucağına almıştı.
ŞU İLERDEKİ DEMİR KAPIYA KOŞALIM. BİRAZ SONRA BURASI AÇ TİMSAHLARLA DOLA-CAK. ÇABUK!..
AZ KALSIN SENDEN UMUDU KESİYORDUK, KARA-OĞLAN. SESİNİ DUYUN-CA "YETİŞTİ ASLANIM, AMA CENAZEME!.." DEDİM...

Demir kapının ötesine geçip kapıyı arkadan sürgülediler. Artık kurtulmuşlardı...
TASULA, BURALARI SEN BİLİYORSUN. DÜŞ ÖNE, BİZİ ATLARIN BULUNDUĞU YERE GÖTÜR!
78
Bulanık sular içinden timsahların ortaya çıktığını gören Camoka, demir kapıya saldırdı. Köpek gibi tırmalamaga başladı...
KARAOĞLAN! AÇ KAPIYI!.. KURTAR BENİ!..
O HATAYI BİR KEZ İŞLEDİM. BİR SÜRÜ CANA KIYDIN. ARTIK YER TANRISI DİLESE SENİ SAĞ KOMAM CAMOKA!

Biraz sonra Camoka'nın taş hey-kelinin ağzından tapınağa dolan suların getirdiği aç timsahlar Camoka'nın besili adamlarına saldırmağa başlamışlardı.. Acı çığlıklar tapınağın taş duvarlarında korkunç yankılar yapıyordu.

Atlarına kavuşan bizimkiler Tasula'yı da aralarına alıp ötüqen'e doğru yola çıktılar...
CAMOKA ÖLDÜ MÜ ACABA?
80
TIMSAHLARIN ONU SAĞ BIRAKACAĞINI SANMIYORUM!
GÖZÜMLE GÖRMEDEN ONUN ÖLDÜĞÜNE İNANMAM. BİR GÜN BEKLENMEDİK BİR ANDA KARŞIMIZA ÇIKARSA HİÇ ŞAŞMAYIN!.
Altay eteklerine ulaştıklarında uzaktan qelen çam kokuları heyecandan yorqun düşmüş yüreklerine tatlı bir serinlik vermişti..
ION

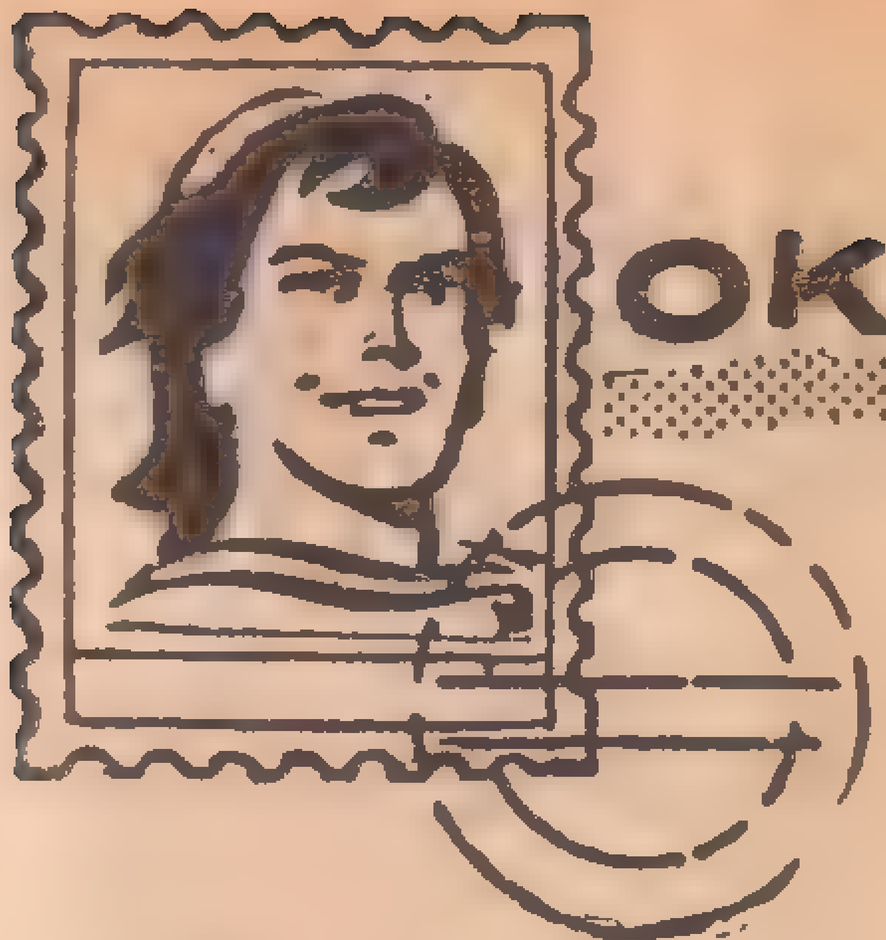

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **AHMET TORUN — LÂDİK:**

Teveccühlerinize teşekkürler. İstediğiniz resmi yakında göndermeğe gayret edeceğiz. Konuda icap ettikçe Baybora'ya da yer veriyoruz. Karaoğlan Çarşamba günleri çıktığına göre, Perşembeleri Lâdik'e gelmesi normâldir.

● **ZEKİ BİLGİN — HOPA:**

İstediğiniz sayılar adresinize gönderildi. Karaoğlan maceraları efsane değildir. Suat Yalaz'ın muhayyelesinden çıkan hikâyelerdir. Dergimiz baskıya erken verildiği için aktüel spor konularını veremediğimiz için bu sayfayı kaldırdık. İstediğiniz resimleri önümüzdeki haftalarda yollıyacağız. Dördüncü sualinizin karşılığını yukardaki okuyucumuza verdiğimiz cevapta bulacaksınız.

● **CAN EĞİLMEZ — BURSA:**

İlginize ve iltifatlarınıza teşekkürler. Üç sayı önce renkli bir ilâve vermiştik. Elimizde mevcut başka bir tablo yok. Suat Yalaz'ın fotoğrafını da ilk fırsatta yollıyacağız.

● **MUZAFFER BARAL — ANKARA :**

Yakında Kartal Tibet'in ve Karaoğlan filmindeki diğer artistlerin renkli tablolarını ilâve olarak vereceğiz. Karaoğlan gerçekten yaşamış değil, Suat Yalaz'ın fırçasından yaradılmış bir kahramandır.

● **ŞİMİN TEZEREN :**

Mevcut Karaoğlan ciltlerinin adlarını ön kapak içinde bulacaksınız. Parayı göndereceğiniz adres te yine orada yazılıdır. Yakında, Karaoğlan filmlerinde oynayan artistlerin renkli fotoğraflarını ilâve olarak vereceğiz. İstediğiniz resimleri böylece temin etmiş olacaksınız.

● **CEVAT YEŞİLTEPE — MALATYA :**

Maalesef istediğiniz sayıların mevcudu kalmamıştır. Suat Yalaz'ın resmini ilk fırsatta yollıyacağız.

● **ALİ YAMAÇ — İzmir :**

İstediğiniz sayı adresinize gönderildi. Babanızın istediği resimler maalesef yok. Maamafih, biraz sabredin. Karaoğlan filmlerinde oynayan artistlerin renkli fotoğraflarını ilâve olarak yakında okuyucularımıza vereceğiz.

● **MUSTAFA KILIÇ :**

1 — İstediğiniz sayılar maalesef kalmadı.

2 — Mevcudu kalmayan Kaan'ları yakında yeniden yayınlamayı düşünüyoruz.

3 — Yakında tablolarımızı ek olarak vereceğiz.

4 — Karaoğlan'ın sonunun ne olacağını biz de bilmiyoruz. Allah Karaoğlan'a da, onun yaratıcısına uzun ömür versin temennisindeyiz.

5 — Suat Yalaz'ın fotoğrafını yakında postalıyacağız.

● **NURİ ERPOLAT — DİYARBAKIR :**

1 — Karaoğlan'a olan sevgi ve bağlığınıza teşekkür ederiz.

2 — İstediğiniz Karaoğlan ciltleri adresinize gönderildi. Suat Yalaz'ın fotoğrafını ilk fırsatta postalıyacağız.

3 — Aradan 6 asırdan fazla zaman geçtiğine göre, o zındanların aynen durması beklenemez. Herhalde harabe halindedir.

4 — Asya Kaplanı'nın yeni baskısını bu sıralarda yapmamız şimdilik imkânsız.

5 — Kaan'ları yeniden yayınlamayı biz de düşünüyoruz.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT KERVANA HÜCUM
KADINLAR, ÇOCUKLAR VE HAYVANLAR İÇİN BİRAZ SU VAR... ADAMLARA YOK!
YA TRAŞ İÇİN!
BENİ DİNLEYİN!.. İKİ YOL VAR: YA GERİ DÖNECEĞİZ YAHUT İLERLİYECEĞİZ?.. NE DERSİNİZ?!!
KERVAN CESARETLE YOLA DEVAM EDİYOR.
GÜZEL! KULAKLARINI ARTIK KİMSE YIKAYAMAZ!!
BİRAZ SONRA SUSUZLUK HİSSEDİLMEYE BAŞLIYOR...
30

DUUUR! BURADA BİRAZ DURACAĞIZ. HAYVANLARA SU VE YEM VERİN!!.
SUSUZLUĞA KARŞI ÇARE TAŞLARI EMMEKTİR!.
ÇÖLDE TAŞ NE GEZER?! HEP KUM!
HAKKIN VAR! BU SUSUZLUK DA CANIMA TAK DEDİ YAHU!!
?
HEEY!.. İLERDE BİR ŞARAPÇI DÜKKÂNI GÖRÜYORUM!
GARSON BİR VERMUT!
BURAYA GEL APTAL!
Chez Pierre Berber
31

BU BIR RÜYAIMIŞ!.. NE GÜZEL IÇKI GÖRMÜŞTÜM HAYALIMDE... HI-HI-HI!
SINIRLENME BERBER!.
SEYAHAT DEVAM EDİYOR HERKES DELIRMEK ÜZEREYDİ...
SUU! SUU!.
ŞARAP! ŞARAP!.
BUNLARI SUSTURMANIN ÇARESINI BULMALIYIM!
SUU!. SUU...
YETER YAHU!
SÜT!. SÜT...
YANDIM!
BENİ DİNLEYİN!
...İLERİ KARARINI SİZ VERDİNİZ ŞIMDI PANIK İSTEMEM... ŞARKI SÖYLEYİN ŞARKI... SUSUZLUĞU UNUTURSUNUZ... HAYDİ!..
33

BİZE SU LÂZIM!! BİZE SU LÂZIIIM!!! ARKADAŞLAR BİZE SU...
ANCAK BİRAZ SU KALDI!
HESAPLADIM.. BÜTÜN GECE İLERLERSEK SABAH ÇÖLDEN ÇIKACAĞIZ!
KALAN SUYU HAYVANLARA VERİN... GECE DURMAYACAĞIZ!
ARABALARI BİZ ÇEKSEK SUYU BİZE VERSENİZ!..
GÜNEŞ BATARKEN KERVAN DURMAYIP İLERLİYOR.
CESARET DÜLDÜL CESARET!
GECE OLUYOR.. KARA BİR GECE..
SAATLER GEÇİYOR... HAYVANLAR İLERLİYOR..
BİRAZ SONRA...
YAĞMUR!
33
DEVAMI VAR...

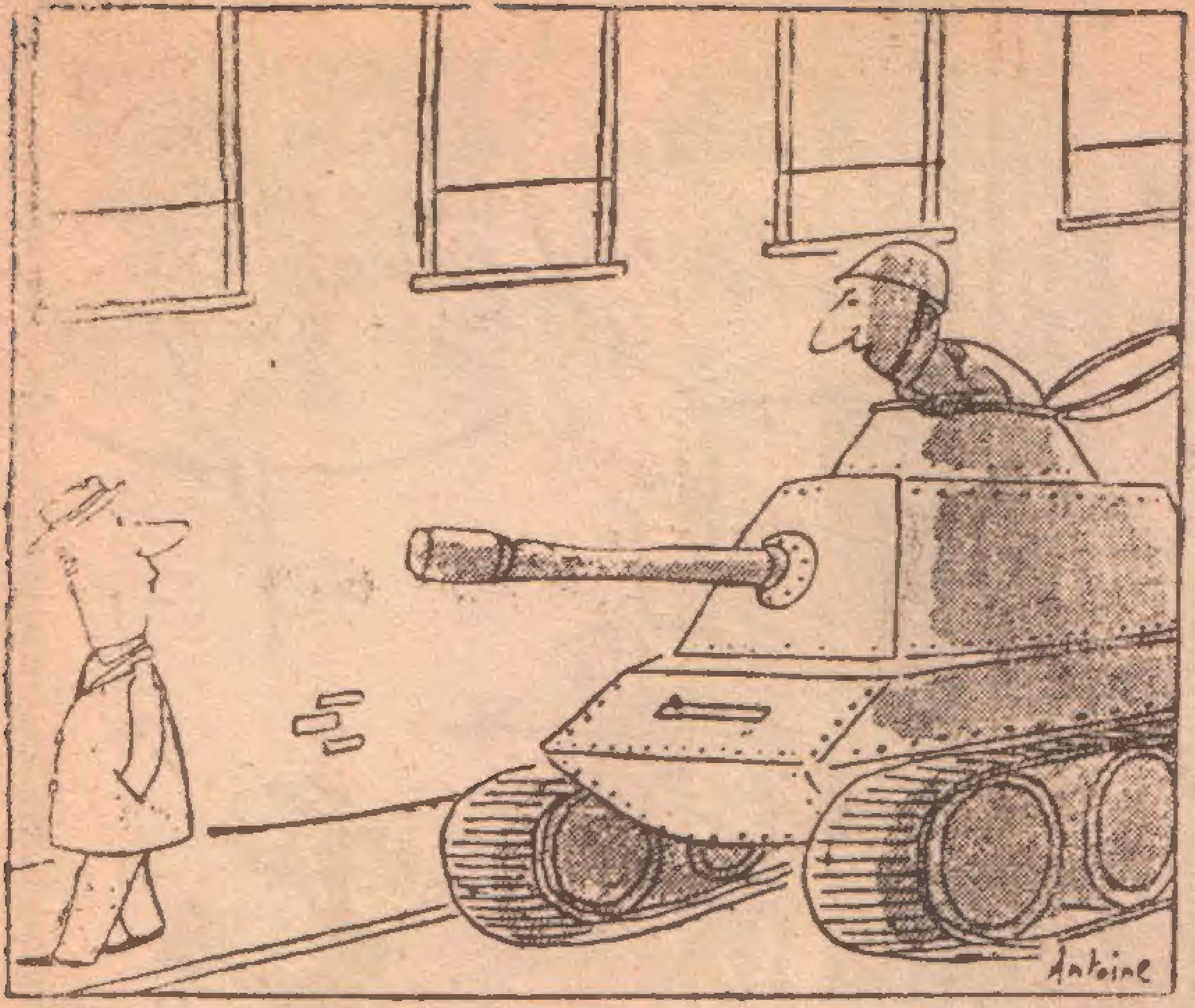

— *Buralarda bir geçit töreni filân gördünüz mü?...*

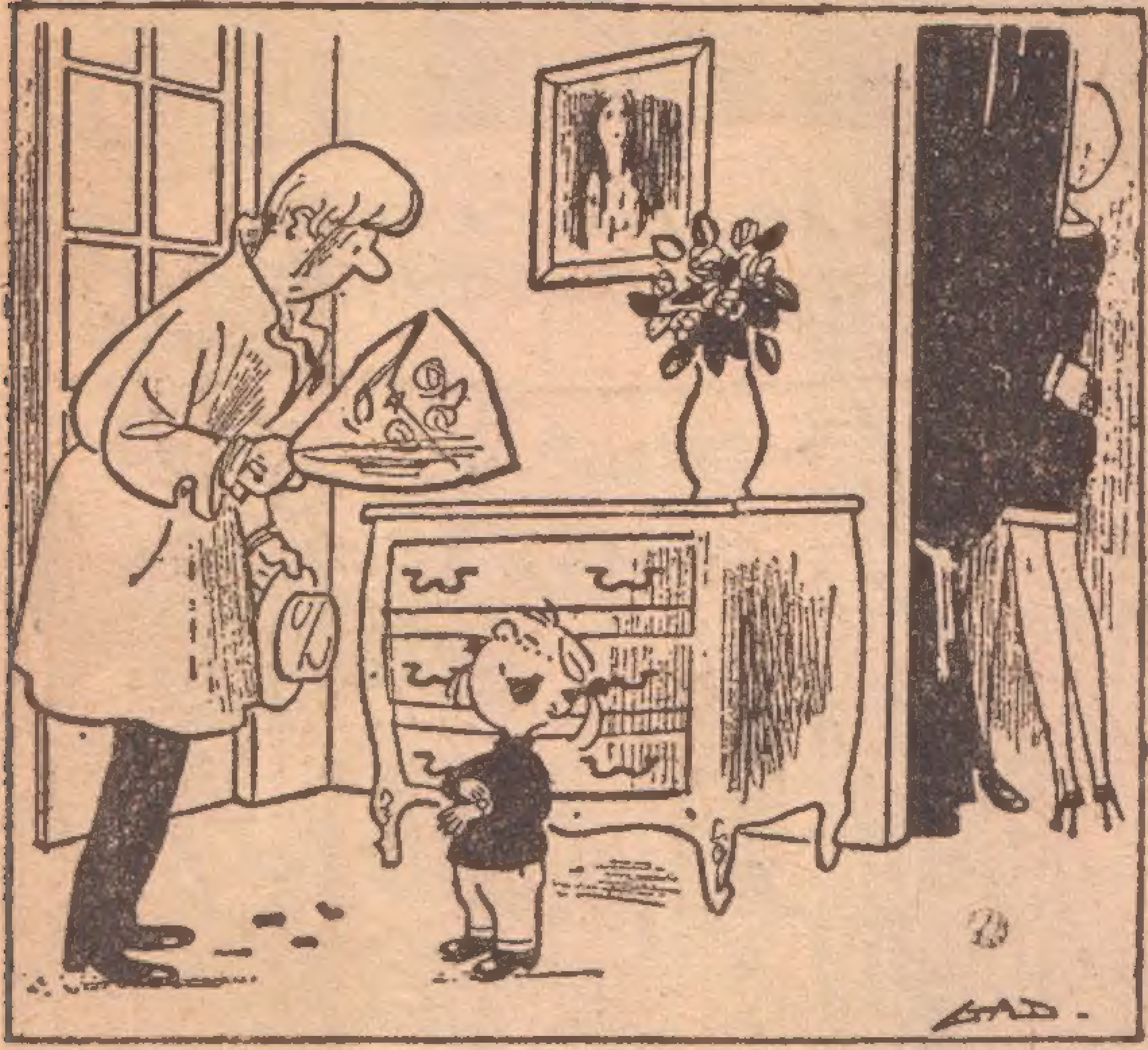

— *3-5 saniye daha erken gelseydiniz birinci olacaktınız!...*

— *Doktor günde bir bardaktan başka içki yok dedi...*

BELLİ KAZA

Hanımefendi otomobili alıp, küçük bir gezmeye çıkmıştı. Bir saat kadar sonra ağlayarak kocasının yazıhanesinden içeri girdi.

— Ah sevgilim, sorma gaşıma gelenleri, dedi.

— Ne yaptın? Yoksa arabayı garaja sokarken yine mi bir yere bindirdin?

— Hayır, garaja değil, mutfağa girerken...

NERDEN BILSIN?

Sokakta kör bir dilenci bağırıp duruyordu:

— On iki çocuk besleyen zavallı köre acıyın...

Müşfik bir hanım yaklaşıp sordu:

— Peki, ne diye bu kadar çok çocuk yaptın bakayım?

Dilenci düşünceli düşünceli başını salladı:

— Ah hanımefendi, ben ne yaptığımı görüyor muyum sanıyorsunuz?

MİZAH

HAKSIZ MI?

Öğretmen, öğrencilerden birine seslendi:

— Ahmet, tam yüz kere «Ben saymasını bilmiyorum,» diye yazacaksın, ki aklın başına gelsin. Tamam mı?

Ertesi gün öğretmen Ahmedin verdiği kâğıda bir göz attı ve öfkeyle seslendi:

— Neden dediğim cümleyi sadece otuz defa yazdın bakayım?

— Saymasını bilmiyorum ki öğretmenim.

TABİİ YA

Küçük Fatma, babasına sordu:

— Sen aslandan korkar mısın babacığım?

— Ne münasebet, diye bol keseden attı babası.

— Ya kaplandan?

— Ondan da korkmam.

— Peki, ya bir aslan ve bir kaplandan?

— Hiç, hiç korkmam.

— Ama herhalde şeytandan korkuyosunuzdur, değil mi?

— Ne münasebet, ben ondan da korkmam

Bu sefer Fatoş hayretle bağırdı:

— Vay canına be baba, öyleyse sen bir annemden korkuyorsun yahu.

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS

VAZOLARIM İÇİN BİRAZ ÇİÇEK KOPARABİLİR-MİYİM!
HAYIR! GİT, BOBİNİN YANINDAKİ YABANİ ÇİÇEKLERİ TOPLA!
GÜZEL ÇİÇEKLER AMA ÇOK AZ TOPLA-YABİL-DİM!
?
KORUDA HİÇ YA-BANİ ÇİÇEK KALMADI!
BOBİ ONLARI NEREDEN BULDUN? KO-RUDAKİLERİ HEP TOPLA-MIŞTIM!
EYVAAH! LÂLELERİMİN HEPSİ GİTMİŞ!
AHH! HEPSİNİ YOLMUŞ!..
PAZAR
SATILIK LÂLELER
İSTEYENE BOBİ BEDAVA VERİLİR.

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN